

στολήσης δυο δωμάτια; "Οχι! Δχι! αγαπημένη, θά πάρουμε δώδεκα δωδεκάδες! είπε ο νέος αουλλόγιατα.

Με μιά πελωρία άγκαλιά γαρούφαλλα, ή Χλόε κι' ο Ντίκου πήραν ένα ταξί κι' έπέστρεψαν στο ξενοδοχείο, στο «Εξέλειορ», κοντά στα 'Ηλύσια. 'Εκει ο Ντίκου είχε κρατήσει ένα άπό τά καλύτερα διαμερίσματα κι' έπειδή δεν είχε άποσκευές αναγκάστηκε να προηληφύσασθαι. Κατόπιν ξενειοσάστος ανέθηκε με τή Χλόε στα δωμάτιά τους. Σ' ένα λεπτό τό νέος είχε στολίσει με τά γαρούφαλλά τους, θαμμένα με χάρσι δέ ανθοβοχαιά, τά τραπέζια τις έταξέρες, τούς κουνους και τις τουαλέτες. Τά δωμάτια πήραν ένα ύφος γιορτάσιομο και ευχαριστημένο άπό τή θραδειά τους οι δυο νέοι άποτραθήχθηκαν στις κάμαρές τους. 'Η Χλόε, μόλις πλάνιασε στο άμορφο, άναπαυτικό κρεβάτι της άποκοιμήθηκε. 'Ο Ντίκου όμως στριφογύριζε ανήσυχος, σολλοισμένος! Μέσα στην ήσυχία τής κάμαράς του, ξεζαλιόμένος τώρα άπό τό τρελλό γλέντι, ο Ντίκου σκεπτόταν πώς άσφαλώς άλλα χρήματα δεν θά έλαπνε κι' έπομένως δεν θά είχε ούτε καν τά ναύλα του για νά έπιτρέψη στο Λονδίνο. Μάτιας προπασθους άν βρη μιά λάση, ώστόσο στο τέλος άποκοιμήθηκε με τή σκέπη πώς ίσως ή Χλόε θά μπορούσε νά τού δανείσει μερικά φράγκα. "Όταν έζήτησε την ήπιότητα, ήταν μεσημέρι. Μπήκε σιγά στην κάμαρα τής Χλόε κι' έπειδή εκείνη κοιμόταν άκόμα, πήρε ένα χαρτί κι' έγραψε λίγες λέξεις:

«Χλόε, αγαπημένη μου, είμαι ζετιναγμένος! Πηγαίνω νά προσπαθήσω νά θρω λίγα χρήματα! Παράγγυιλε τό γεύμα σου και περιμένε με!»

Με χιλιά δυο θάσανα ο Ντίκου δανείστηκε είκοσι φράγκα και μ' αυτά τηλεγράφησε στον πατέρα του νά τού στείλη χρήματα. Κατόπιν έπέστρεψε στο ξενοδοχείο με τήν έλπίδα πώς πιθανόν ή Χλόε θά μπορούσε νά τού δώσει καμμία καλή ιδέα. 'Ωστόσο έμεινε κατάπληκτος όταν έπέστρεψε στί «Εξέλειορ» και δεν βρηκε ούτε τήν Χλόε, ούτε τά...γαρούφαλλα. "Α! τήν άθλια! σκέφθηκε με πικρία. Δεν άφρες ούτε ένα λουλούδι!

«Άπάνο στο τραπέζι βρηκε μιά σημείωσι. «Ντίκου,—έγραφε ή Χλόε,—πηγαίνω στο γραφείο. "Άργησα πολύ και θά πληρώσω πρόστιμο! Θά σέ περιμένω στο Μπαρ στις έξη και μισή.»

Παραξενεμένος ο Ντίκου θυγήκε πάλι έξω. Γύριζε άσκοπα έδω κι' έκει με τήν σκέπη τής Χλόε και τής παράξενης διαγωγής της. Γιατί νά πάρη τά γαρούφαλλα, άφού ήξερε πολύ καλά πώς αυτά είχαν στοιχίσει περισσότερο κι' άπ' αυτό τό πολυτέλες διαμέρισμα στο «Εξέλειορ»; Μετανοιώνος για τήν τρέλλα του, άηδισμένος για τήν άπληστία τής νέας φίλης του, ο Ντίκου πήγε στην Μονιάρτηρ, κάθισε σ' ένα πάγκο, κάτω άπό μιά άκακία και παρακολουθούσε άφηρημένος τήν κίνησι του κόσμου, ξένοι περιηγητά οι περισσότεροι. Σαρκιά, ο Ντίκου, άνοιξε διάπλατα τά μάτια του και τό θλέμμα του καρφώθηκε σ' ένα ώριμοσνο σημείο. Μιά νέα ζαανθή—ή Χλόε—με μιά άγκαλιά ύπεροχα γαρούφαλλα, πήγαινε άπό τραπέζι σέ τραπέζι στο άντικρυνό καρενίνο και πουλούσε τά λουλούδια. Μιά στιγμική θλέμμα τους άντικρύστηκε και αούδωρημα ο Ντίκου σηκώθηκε ένω συγχρόνως ή Χλόε πλησίαζε προς αυτόν.

—Δέν τόλμησα νά πάω στο γραφείο, έξήγησε ή Χλόε, μόνο είδοποίησα πώς ήμουν άρροστη. Σκέφθηκα τότε νά θρω χρήματα κι' άποράσιμα νά πουλήσω τά γαρούφαλλα. "Ως τώρα, καλά τά κατάφερα! Χάρισα τά λουλούδια σέ μάτσα άπό έξη τό καθένα και τά πουλάω δέκα φράγκα. Μάζεψα κιόλας έκατόν είκοσι φράγκα. Περιμένε, σέ λίγο θά τελειώσω!... Γέλασε λοιπόν! Τί μούτερα εινε αυτά;

—Νά γελώσω; 'Αγαπημένη μου, έτσι δά, μου έρχεται νά πάω νά αγοράσω άλλα τόσα γαρούφαλλα και νά σου τά προσφέρω! —'Ανόητο παιδί! 'Εγώ θά κρατώ τά χρήματα στο έξή, γιατί έσύ κανείς τρέλλε! Και δέν σοψ τά έμπιστοείωμαι! Πισαμένο άπό τό χέρι, οι δυο νέοι, πήγαν και κάθισαν σ' ένα τραπέζακι και παράγγυιαν τό γεύμα τους.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Στήν Νότιο 'Αμεριή υπάρχουν μερικές μέλισσες, ή άποίες παρών δηλητηριώδες μέλι... —

—Γιά νά πάρη ποσ τις έρωτικές του έπιστολέ; — 50 όλες — όλες — και ν' άποφήνη τήν πληρομή άποξενιόμειωσις, τήν όποιαν θά τού έπέδωτε τό δικαστήριο για τή διάλυσι των άρραβώνων του, ο 'Αμερικανός πολνεκατομωρογός Χάρολδ Φ. Μάκ Κόρικ πλήρωσε 50.000 λίρες στεργίνες, δηλαδή 1.000 λίρες για κάθε...άνόητο γράμμα του, στην μισση Ρόδα Τάννερ Ντουμπλντεν, μιά χήρα άπό τήν Νέα 'Υόρκη, ή όποία τόν άτείλησε δι τά προέβαινε στή δημοσίωσι τους διά των έφημεριών... —

—'Εδω και είκοσι χρόνια θεωρείτο άδύνατον νά κατασκευάσουν δέκα άνδρες 48.000 κωφίτσες σέ μιά μέρα.

—'Ωστόσο σήμερα, με τήν καταπληκτική πρόοδο των μηχανισμών έσων, στο ίδιο χρονικό διάστημα, μόνον τρείς άνδρων, κατασκευάζουν 7.112 εκατομιαία κωφίτσες... —

—'Ολόκληρες χιλιάδες κερδίζονται και χάνονται κάθε βδομάδα άπό τούς μανιόδεις παίχτες στις...γαρούλαριες στην Κίνα, στις ναρκαμισές στο Σιάμ και στις...έξιδουαριες στο 'Αλγέριο.

—'Ο χρόνος, ο όποιος χροιάζεται σ' έναν άνθρωπο για νά κάνει πού; τό ταξείδι γίνωσι άπό τή Γη, μέρα και νύχτα, δίχως νά σταματήσει, εινε 428 μέρες.

—'Ενα έπείσε όμως μορσι νά κάνει αυτή τή διαδρομή σέ 40 μέρες, ο ήρος, με κανονικόν καιρό, σέ 32.112 ώρες, ή όόδια σέ 21.314 τής ώρας, τό φώς κάνει λαοπάνασ άπό 1.110 τού δευτερολέπτου και ο ήλεκτρισιμόσ στο ίδιο περίοτι χρονικό διάστημα.

—Στήν Παραγονάη οι 'Ινδοί καλλιεργούν τό φοινικάνδηρο «'Ακουρι», με τόν χυμό του όποιον μεθούν.

—Στήν 'Αμεριή ένας επαγγελματίας θανατοποιός έκατόμωρε τελευταίος ένα καταπληκτικό...θαύμα — πώς άλλίως νά τό πη κανείς ;

—'Ο θανατοποιός αυτός, ο όποιος ονομάζεται Ρινκ 'Αζτερ, βηματίζει πάνω σέ μιά σκηνή, έτσι, πού ή σιά τού σώματός του νά πέψη πίσω του. Μόλις όμως φτάσει στή μέση τής σκηνής, σπενεται λίγα δευτερόλεπτα και κατόπιν κατεβαίνει στην πλατεια, άφήνοντας τή σιά του πάνω στή σκηνή... —

—Πώς τό σακράναι αυτό, κανέναν δέν μπόρεσε νά καταλάβη.

—'Επί δεκαπέντε χρόνια ο Τζέιμς Ρ. Σέρου, άπό τό Ρότερστερ τής Νέας 'Υόρκης, είχε μιά λεπίδα... μέσα στον έγκέφαλό του, δίχως νά τό ξέρη!

—'Η λεπίδα αυτή είχε μείνει εκεί άπό τόν καιρό του πολέμου, πού ο Σέρου τραυματίστηκε σοβαρώς και τού τήν έβγαλε τελευταία ένας χειρουργός... —

—Στό Χόλλινγτον έφτασαν, πού ήμερώσ, με τά φλοιδία των πατατών και τών κρεμμυδιών, ώρα όότατα ζωοκίωσιμα από έγκέφαλό, πού έλαβαν μέρος σ'ένα φίλι.

—'Ενα τεράστιο φοινγγάρι άποσπάσθηκε τελευταίος άπό τόν πυθμένα του κόλπου του Μεξικου.

—Μέσ' στο φοινγγάρι αυτό είχαν καταφύγο χιλιάδες μαλάνα και όστρακα. Τόσα πολλά μάλισα, ώστε έφραγαν άπό αυτά 17.128 άτομα!

—'Υπάρχει κι' ένας άνθρωπος — ομοιομορφός !

—'Ο Νουός Α. Σέβιντον, άπό τό Χίλμπερ τής κομητείας Σούρεν.

—'Ο Σέβιντον αυτός εινε τόσο ενάισθητος στις δονήσεις τής Γης, ώστε ένας μακρινός σεισμός κάνει τό σωμα του νά δονήται λοχρά.

—'Ενα τελευταίο μάλισα πείραμα, στο όποιο τόν χρησιμοποιήσαν, προέβλεπε τήν κατάληξη σ' άλλος τούς έπισημασ, πού παρίσταντο και' αυτό.

—Στό πείραμα αυτό ο Νουός σημείωσε με τό νευρικό τρεμούλισμα του, έναν σεισμό πού συνέβη στην 'Ιταλονία !

—'Όταν ο σεισμός εινε λοχρός, ο Νουός δέν μπορεί νά σταθή στά πόδια του... —

—'Η πόλις Τοφρον και Βίμτοργ, στή Φιλανδία, βοηχανοποιούν... αυγά μεριμνιών !

—Τά αυγά αυτά, τά όποια έκκολάπτον σέ ειδικές φόρμες, τά εξάγουν σ' άλλες τις χώρες και χρησιμοποιούνται ως τροφή στα πτηνοφάρια.

—Στή Νορβηγία πάλιν, εινε ανεπτυγμένη ή βοηχανία των κλειδιών, αλλά και των...άντικλειδιών.

—'Η Γερμανική, τέλος, πόλις Γκότεμπεργκ εινε περίφημη για τις...μυνογαγίδες της και ή Κίνα για τά μεταξωτά δίχτυα, τά όποια βάθουν στα μαλλιά τους ή γυναίκες.

—Τό γιοσώτερο καναρίνι του κόσμου φάφισε πού ενός μηνός.

—'Ηταν 22 χρόνων κι' άνηκε σ' έναν 'Αγγλο πτηματία.

—'Ενα ιδιωτικό Μουσείο τής Νέας 'Υόρκης εκπίθεται ένα μολύβι, με τό όποιον, όπως λοχράζεται ο ιδιοκτητής του, ο Νουε καταγινωψε δια τά ζώα, πού ήπτησαν στην Κιβωτό του !

—Στό Λονδίνο υπάρχουν 2.000 εκκολήσιες.

—Τό πού δηλητηριώδες άέριον εξάγεται άπό τήν μυστοφάρια... —

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΓΡΑ ΚΑΙ ΓΡΑ!..

Κάποτε στον Πόρο κατέπλευσε τό παλαιό θωρηκτό μας «Βασιλίσσα "Όλγα» μεταφέροντας για τούς ναύτες του εκεί Προγυμναστήριο δυο χιλιάδες όπλα Γκρά.

Μιά Ποριώτισσα γυναικούδα, έλέποντας έναν δίποτο τού θωρηκτού πατριώτη της, τόν ρώτησε πώς ήρθε στο νησί κι' έκείνος τής είπε "Αρθανίτικα:

—'Εσάε ντι μίλε Γκρά!.. —

Δηλαδή:

—Φέραμε δυο χιλιάδες Γκρά!... —

«Γκρά» όμως θά πη 'Αρθανίτικα και «γυναίκα». Κι' έτσι ή αγαθή Ποριώτισσα κόντεψε νά θεωρηθή τρελλή άπ' τούς πατριώτες της, όταν τούς έλεγε άρνότερα ότι τό θωρηκτό κουβάλασε άπ' τόν Πειραιά για τούς ναύτες «δυο χιλιάδες...γυναίκες»!...

